

Երկուշաբթի, 13 Մարտ, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, րուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 24

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ՓԱՌԱԻՈՐ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

Տիրոջն է երկիրը՝ իր ամբողջ լիութեամբ,
 աշխարհը՝ իր բնակիչներով:
 Որովհետեւ ինք անոր հիմերը դրաւ ծովերուն վրայ,
 ովկիանոսներուն վրայ հասարարեց գայն:
 Ո՛վ արժանի է Տիրոջ լեռը ելլելու.
 ո՞վ կրնայ անոր սուրբ փաճարին մէջ կանգնիլ:
 Ան՝ որ մաքուր է իր գործերով ու մտածումներով.
 ան՝ որ սպութեան անձնապարս չեղաւ,
 եւ նենգութեամբ երդում չըրաւ:
 Այնպիսին Տիրոջմէ օրհնութիւն պիտի ստանայ,
 արդարութիւն պիտի գտնէ զինք փրկող Աստուծմէն:
 Այսպէս կ'ըլլայ աստուածապաշարը,
 որ կ'ուզէ քու ներկայութեանդ գալ,
 ով դուն՝ Աստուածը մեր հայրերուն:
 Բացէք ձեր փեղկերը, ով դարպասներ,
 թող բացուին յաւիտենութեան դռները,
 որպէսզի ներս մտնէ փառաւոր Թագաւորը:
 Ո՛վ է այս փառաւոր Թագաւորը:
 Տէրն է, հզօր եւ անպարտելի,
 Տէրը, պարերագմի մէջ անխորպակելի:
 Բացէք ձեր փեղկերը, ով դարպասներ,
 թող բացուին յաւիտենութեան դռները,
 որպէսզի ներս մտնէ փառաւոր Թագաւորը:
 Ո՛վ է այս փառաւոր Թագաւորը:
 Ամենակալ Տէրը, ինքն է փառաւոր Թագաւորը:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենատարբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց պրքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն էս նեղերոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ՓԱՌԱԲՈՐ ԹԱԳԱԲՈՐԸ

Աստուծոյ ճշմարիտ Հովիւ ըլլալու հանգամանքը վկայելէ, խոստովանելէ, ընդունելէ ետք, Դաւիթ այս անգամ կու գայ ներկայացնելու եւ դարձեալ վկայելու, խոստովանելու եւ ընդունելու Աստուծոյ Թագաւոր ըլլալու հանգամանքը: Թագաւոր մը, որ ոչ միայն երկիրը մը կամ երկիրներ Իրեն կը պարկանին, կամ Իր իշխանութեան փակն են, այլ երկիրը իր ամբողջ լիութեամբ, եւ աշխարհը իր ամբողջ բնակիչներով: Ինչո՞ւ արդեօք այս հանգամանքը, որովհետեւ կը շարունակէ ըսելով, «Ինքն է անոր հիմերը հաստատողը», այսինքն՝ սրեղծիչն է, արարիչն է:

Յաջորդ հատուածը կու գայ ներկայացնելու այս անգամ Տիրոջ լեռը ելլելու կամ Անոր փաճարին մէջ կանգնելու պայմանը: Այնպէս ինչպէս որեւէ երկիր անոր քաղաքացին ըլլալու նախապայման մը ունի, այսպէս ալ Տիրոջ լեռը կամ Անոր փաճարին մէջ ըլլալու նախապայմանը: Նախ յարակեցնենք, որ Տիրոջ լեռ ելլելը կամ Անոր փաճարին մէջ ըլլալը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ըսել կ'ուզէ Աստուծոյ ներկայութեան մէջ ըլլալ, Անոր ներկայութեան առջեւ կանգնիլ: նախապայմանը հետեւեալն է՝ մաքուր գործերով եւ մտածումներով, ստրկութեան անձնապարտ չեղող, եւ նենգութեամբ երդում չընող: Մենք գիտենք Աստուածաշունչէն որ ոեւէ մէկը մաքուր չէ, իր գործերով կամ մտածումներով, այդ մաքրութիւնը կու գայ նոյնինքն Աստուծմէ: Հետեւաբար, երբ ամբողջութեամբ Աստուծոյ կը յանձնուիմ եւ Ան զիս կը նորոգէ, զիս կը մաքրէ, ինչպէս նոյնինքն՝ Սաղմոսը պիտի ըսէ, ձիւնէն աւելի ճերմակ պիտի ընէ, ահա այն արեւն իր մտածումներս ու գործերս Աստուծմով մաքրուած եւ այդ մաքրութիւնը պահած ներկայանալու Աստուծոյ: Ահա այն արեւն արդիւնքը կ'ըլլայ՝ Տիրոջմէն օրհնութիւն ստանալու, արդարութիւն գրնելու զինք փրկող Աստուծմէն:

Վերջին հատուածը կը ներկայացնէ փառաւոր Թագաւորին մուտքը: Հեղաքրքրական է, որ անցեալին քաղաքները ունէին դարպասներ, մեծ դռներ, որմէ ներս կը մտնէր նոյնինքն այդ երկրին թագաւորը եթէ երբեք դուրս ճամբորդած էր, կամ յաղթական վերադարձած պատերազմէն: Այդ դարպասներէն ներս կը մտնէին նաեւ այցելուները: Նոյն մտքով այս անգամ կը ներկայացնէ փառաւոր Թագաւորին մուտքը, պատերազմէն վերադարձած, եւ բարձրաձայն կը կանչէ ըսելով. «Բացէք ձեր փեղկերը, ով դարպասներ, թող բացուին յաւիտենութեան դռները, որպէսզի ներս մտնէ փառաւոր Թագաւորը»: Իսկ հարց կու փան ըսելով. «Ո՞վ է այս փառաւոր Թագաւորը»: Կը պատասխանեն. «Տէրն է, հզօր եւ անպարտելի, եւ պատերազմի մէջ անխորտակելի»: Երկրորդ անգամ դարձեալ կը կրկնէ: Հեղաքրքրական է, որ երկու անգամ կրկնութիւնը հաստատում կը նշանակէ, եւ արիկա երբայական մտածողութեան յարուկ երեւոյթ է: Ահա այս հարց-պատասխան երկխօսութիւնը ցոյց կու փայ, որ փութալ թագաւորը պատերազմէն կը վերադառնայ, եւ այդ վերադարձը յաղթական: Այս հատուածը նախապարկերացումն է գալիք այն յաղթանակին որ պիտի կատարուէր Քրիստոսով, երբ Քրիստոս Իր պատերազմը պիտի մղէր Չարին դէմ Իր իսկ խաչելութեամբ, եւ այդ պատերազմի աւարտին յաղթական դուրս պիտի գար Իր յարութեամբը: Իսկ Իր համբարձումով, երկինք պիտի բարձրանար, որպէսզի ներս մտնէր այդ փառաւոր Թագաւորը երկինքի արքայութիւն: Կարծէք այդ հարց-պատասխան երկխօսութիւնը հրեշտակները ըլլային, որ կը հարցնեն, ո՞վ է այս եկողը: Հեղաքրքրականօրէն, այս վերջին հատուածը ամէն Կիրակի կը լսենք պատարագի ընթացքին, վերաբերումի ժամանակ, այսինքն՝ երբ սուրբ սկիհը կը բերուի եւ ահա պատարագի քահանան եւ սարկաւազը նոյն այս հարց-պատասխան երկխօսութիւնը կ'ընեն: Ահա այդ պահը, խորհրդաւոր այն պահն է, ուր ներկաները պէտք է որ երկիւղածութեամբ դիմաւորեն փառաւոր Թագաւորը: Թագաւոր մը, որ պատերազմէն կու գայ, եւ այդ պատերազմը մեզի համար պատերազմացած, եւ յաղթանակ փարած, եւ այդ յաղթանակի գրաւականը մեզի փալու պատրաստ: Այս հատուածը ցոյց կու փայ, որ Քրիստոսի խաչելութիւնը պատերազմ էր, Չարին դէմ, մահուան դէմ, որուն ի պատասխան Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Մահ. ո՞ր է յաղթանակը, ո՞ր է խայթոցը: Կլանուեցաւ Քրիստոսի յարութեամբ» Ա Կորնթ 15: Այո, ներկաները այնպէս կարծեցին, որ Քրիստոս խաչուեցաւ, եւ այդ խաչելութիւնը պարտութիւն որպէս, մոռնալով, սակայն, յարութիւնը, որ երեք օրերէ ետք փեղի պիտի ունենար: «Մահուամբդ մահ կոխեաց, եւ յարութեամբն իրով մեզ նոր կեանք պարգեւեաց»: Այսօր ալ մենք, մեր այս դժուարին պայմաններուն մէջ, իր այլազան ու բազմազան փեսակի, պահենք մեր յոյսն ու վստահութիւնը այն ճշմարիտ Հովիւին ու փառաւոր Թագաւորին նկատմամբ, որ նոյնիսկ մահուան շուքի ձորին մէջէն պարզփնք Չարէն չենք վախնար, ոչ թէ միայն Դուն մեզի հետ ես, այլ՝ որովհետեւ նաեւ փառաւոր Թագաւոր ես, հզօր եւ անպարտելի եւ պատերազմի մէջ անխորտակելի: Այս յոյսով եւ հաւաքով շարունակենք մեր ընթացքը ոչ թէ միայն օրացուցային իմաստով Քրիստոսի յարութեան փօսնին հասնելու, այլ իրապէս Իր երկրորդ գալուստին պատրաստ եւ արժանի ըլլալու Իրեն հետ միասին ներս մտնելու այդ դարպասներէն ներս: